

የንጉሡ መወለድ ክፍል 4

ስፍራ-ለንጉሡ

ሠላም ወዳጆች! ባለፉት ሦስት ሳምንታት “የንጉሡ መወለድ” በሚል ርዕስ ገናን ከመታሰቢያ በዓልነት ባሻገር ስላለው ትርጉም እንረዳው ዘንድ የጀመርነውን ሃሳብ የመጨረሻ ክፍል በዚህ ጽሁፍ ይዘን መጥተናል። መልካም ንባብ።

ክርስቶስ በተወለደበት ቀን አሳዛኝ የነበረው ክስተት ማርያም እና ዮሴፍ ማረፊያ ባለማግኘታቸው ለእርሱ የሚሆን ቦታ ማጣታቸው ነበር። ሉቃስ ይህንን ክስተት እንዲህ እንዲህ ሲል መዝግቦታል፡- “የበኩር ልጁ የሆነውን ወንድ ልጅ ወለደች፤ በጨርቅም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማረፊያ ቦታ ስላላገኘ በግርግም አስተኛችው።” (ሉቃስ 2: 7)። በዚያ ምሽት በተገኙበት ስፍራ ማረፊያው ሙሉ ነበር እንጂ የተለየ ጥላቻ ወይም ንቀት ያሳያቸው ሠው አልነበረም። የእንግዳ ማረፊያው ለሕዝብ ቆጠራ በመጡ መንገዶች ተጨናንቆ መደበኛ የሆነ የንግድ እንቅስቃሴ እየተከናወነበት ነበር። በዚያን ምሽት በቤተልሄም የተገኙበት እንግዳ ማረፊያ ከህግ ውጭ የሆነ ወይም አስነዋሪ ነገሮች እየተካሄደበት እንደነበረ የሚያመለክት ምንም ነገር ተጽፎ አይገኝም። የሆነው ሆኖ ግን የክብር ንጉሥ በግርግም ይወለድ ዘንድ ግድ ሆነ!

ይህ ክስተት በሕይወታችን ውስጥ የሚያጋጥመን ውድቀት በእመፃ ብቻ የሚጣ እንዳልሆነ ቁልጭ አድርጎ ያሳያል። አብዛኞቻችን ክርስቶስንም ይሁን የእርሱን ፈቃድ የምንገፋው ወይም የማንቀበለው ለእርሱ የሚሆን ቦታ ስለሌለን ነው። የዕለት ተለት ውሏችን እንዲሁም ኑሯችን ፍጹም በተለያዩ ጉዳዮች የተጣበበ ነውና!

መንፈሳዊ ሕይወታችንን በመፈተን ወደ ስህተት መንገድ እንድንገባ የሚያደርጉን ግልጽ የሆኑ ኃጢአቶች ብቻ ሳይሆኑ ቅድሚያ ልንሰጣቸው

ለማይገቡ ነገሮች ቅድሚያ በመስጠት ብሎም በእነዚህ ጉዳዮች መጠመድ ጊዜ እና ቦታ በማጣት ነው። አሁን አሁን ቴክኖሎጂው እየተራቀቀ በመምጣቱም ጭምር በማያቋርጥ መረጃ ተጥለቅልቀናል።

በዚህም የተነሳ ለወትሮ እንደ ነውር ይታዩ የነበሩ ነገሮችን ጭምር ሳይቀር ምንም ችግር እንደሌላቸው በማስመስል ትኩረታችንን በማሳት በምሞት ላይ የተመሰረተ የራስ ገጽታ ግንባታ ላይ እንድናተኩር እያደረገን ይገኛል። እነዚህ ልምምዶች ታዲያ ሲያዩዋቸው ጤነኛ ልምምድ በመምሰላቸው የተነሳ ቀስ በቀስ ውስጣችንን በእነሱ ሃሳብ ብቻ እየተሞላ ይመጣል።

ሁላችንም የክርስቶስን መገኘት እንፈልጋለን፤ ስሙንም ደጋግመን እንጠራለን። ሆኖም ግን በውስጣችን ቀድመው በገቡ ልምምዶች ምክንያት ፍላጎታችን ሁሉንም ነገር መቆጣጠር ነውና ያገኘነውን ወይም ያካበትነው የመሰለንን ነገር አጣው ይሆን? በሚል ፍርሃት ወይም ደግሞ ጤነኛ ባልሆነ በራስ መተማመን ትዕቢት ተይዘናል። የእኛም ልብ ልክ እንደ ቤተልሄሙ እንግዶች ማረፊያ ቦታ የለውም።

አሮጌውን ማጽዳት

መንፈሳዊ ህይወት የሚጀመረው የራስ ፈቃድን ለእግዚያብሔር አሳልፎ በመስጠት ነው። ይህ ለማድረግ ደግሞ የቀድሞ ልማድን መተው ግዴታ ያደርገዋል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለዚህ ጉዳይ በዘሌዋውያን መጽሐፍ በግልጽ እንዲህ በማለት አስቀምጦታል፡- “ብዙ ጊዜ የተቀመጠውንም አሮጌውን እህል ትበላለችሁ፤ ከአዲሱም በፊት አሮጌውን ታወጣለችሁ።” (ዘሌዋውያን 26:10)። ይህ አሮጌ የእህል ክምችት በአንድ ወቅት ሕይወትን ደግፎ የነበረ እንደሆነ እንረዳለን። ነገር ግን አሮጌው ቦታ ካለቀቀ አዲሱ መለኮታዊ አቅርቦት እንዳይገባ ስፍራውን ይይዘዋል።

አሮጌ ልምዶቻችን፣ ስፍራ፣ ወዳጆች እና የአስተሳሰብ ዘይቤዎቻችንም በልባችን ውስጥ ልክ እንደዚሁ እህል ቦታ ይይዛሉ። አብዛኛውን ጊዜ እግዚአብሔር ወደ ሕይወታችን አዲስ ነገርን እንዲያመጣ እንጸልያለን ዳሩ ግን አዲስ ነገር ሲያመጣ የምናስቀምጥበት ስፍራ ፈጽሞ የለንም። እዚህ ጋር ልብ ልንለው የሚገባው አሮጌውን መተው ማለት ውለታ ቢስነት መሆን ማለት አለመሆኑን ነው። ይልቁንም እራሳችንን በእምነት በማበርታት "ጌታ ሆይ፣ ይህ በአንድ ወቅት እንደተርፍ ረድቶኝ ነበር፣ ነገር ግን ካንተ እንዲለየኝ አልፈቅድለትም" በማለት ፈቃዳችንን አሳልፈን መስጠት ማለት ነው። በእርግጥ ይህንን ማድረግ ውስጣዊ ተቃውሞ ስለሚያስነሳ ቀላል ላይሆን ይችላል። በእኛ አስተሳሰብ ሕይወታችንን በሚገባ ከተቆጣጠርንና ካቀድን ሁሉ መልካም የሚሆን ስለሚመስለን በራሳችን ፈቅድ ላይ ሙጥኝ እንላለን። ነገር ግን የግርግሙ ምሳሌ ይህንን ሃሳባችንን ያፋልሰዋል፡- የእግዚአብሔር መንግሥት የምትመጣው በሰው ጥበብ ወይም ፍጹም በሆኑ ሁኔታዎች ሳይሆን እግዚአብሔር በጸጥታ እና በሉዓላዊነቱ ወደ ሕይወታችን በሚያደርገው ጉብኝት እንደሆነ ያስተምረናል። ስለዚህ የልደት በዓልን ስናከብር ሁሌም ማስታውስ የሚገባን ለክርስቶስ ስፍራ ማዘጋጀት እንዳለብን ነው።

ዛሬ ሕይወታችን እንደ ግርግሙ የተዘረከረከ እና የማይማርክ መስሎ ከተሰማን እንበርታ። ንጉሡ ሁልጊዜም እንደነዚህ ባሉ ቦታዎች በመገኘት የተሰበሩ ልቦችን መጠገን ይመርጣል። ክርስቶስ ዛሬም የሚፈልገው ያማረ ቤተመንግሥቱን ሳይሆን "እንኳን ደህና መጣህ" የሚል ልብን ነው። የክርስቶስ መወለድ በሰው ልጆች እና እግዚአብሔር መካከል እርቅን ይዞ መጥቷል። ጥያቄው እርሱ ለመግባት ፈቃደኛ ነው ወይ? ሳይሆን እኛ ስፍራ ለመስጠት ፈቃደኞች ነን ወይ? የሚለው ነው።

ፀጋና ሠላም ያብዛኑህ!
ሣኬላዊ ዳ.

